

[Landbrugsministeren.]

er kloge og rigtige. Men at gaa til Foranstaltninger, som sikkert vil vise sig at være fuldkommen fejlagtige og virke til Skade for Landbruget og Samfundet, det faar det ærede Medlem ikke mig med til. Jeg har været villig til at gaa baade til Foranstaltninger til Sikring af Kornproduktionen mod fantastiske Dumpingpriser og til en Smørordning, der bidrog til at støtte Landbruget i de Maaneder, hvor Smørproduktionen er for stor i Forhold til Afsætningen, en Flæskeordning, en Ordning med Hensyn til Sukkerroer og Kartoffelmel o. s. v. Men jeg har hævdet — og det vil jeg hævde endnu, og det føler jeg mig overbevist om er rigtigt —, at de Priser, som man her foreslaar for Kornet — 14, 16, 18 Kr. vil det blive for det kornkøbende Landbrug og Husdyrbrugsproduktionen —, vil betyde en Rystelse af Husdyrbrugsproduktionen i dens Grundvold. De vil sikkert betyde, at Produktionen af Smør, Flæsk og Æg, som er afgørende for Landbruget, afgørende for Beskæftigelsen og afgørende for Samfundet, vil faa meget vanskelige Kaar under saadanne Forhold. En stor Forhøjelse af Kornpriserne som den, her er Tale om, i Modsætning til det, som vi gennemførte sidst, og som jeg er villig til at forhandle om igen — derom har jeg givet Tilsagn gentagne Gange —, betyder ikke, at nu avler man pludselig paa de samme Arealer saa meget mere Korn, at vi kunde undgaa at købe Korn fra Ulandet. Nej, den betyder selvfølgelig, at Kornarealerne vil komme til at dække en større Del af det samlede Areal paa Bekostning af Græs og Roer, og den Udvikling er sikkert nationaløkonomisk og landbrugsmæssigt uhyre farlig for os. Det er nøjagtig den samme Situation, vi stod over for for 50 Aar siden. Da havde vi den samme Strid som nu om, hvorvidt man skal værne sig mod de billige Raastoffer, eller man skal udnytte og bruge dem. Dengang blev man ikke nervøs, i alt Fald blev Flertallet ikke nervøst, da holdt man den Linie, at saaledes som den danske Befolkning er indstillet, er det klogest at udnytte de billige Raastoffer og udnytte dem gennem en Husdyrbrugsproduktion. Jeg vil haabe, at man heller ikke i denne Situation bliver saa nervøs, at man begaar den Uklogskab, som man dog undlod at begaa for 50 Aar siden.

Hauch: Den højtærede Landbrugsminister var jo i sin sidste Udtalelse mere forsigtig og ikke saa absolut, og det kan jeg naturligvis kun paaskønne; men naar

den højtærede Landbrugsminister siger, at man kan foretage en Sammenligning mellem Forholdene i Firserne og Halvfemserne og Forholdene nu med Hensyn til Spørgsmaalet om Indførselen af billige Raastoffer, saa ved den højtærede Landbrugsminister jo godt, at en saadan Sammenligning overhovedet ikke lader sig foretage. Der er den kæmpemæssige Forskel paa da og nu, at dengang stod vi foran en Udvikling med store Afsætningsmuligheder overalt i Verden for en udvidet Husdyrbrugsproduktion, men i Dag staar vi over for en Situation, hvor vi har det yderste Besvær med at afsætte vor Husdyrbrugsproduktion. Den højtærede Landbrugsminister har i Samarbejde med mig, naar jeg repræsenterede Landbrugerhvervet, medvirket til at skabe saa gunstige Vilkaar som muligt, og det skal den højtærede Landbrugsminister ikke have Utak for, tværtimod, jeg har intet at bebrejde ham i saa Henseende. Men den Grundbetragtning, som den højtærede Landbrugsminister nu anlagde, har ikke nogen Rod i de virkelige Forhold; thi de billige Raastoffer giver Anledning til en øget Produktion, som vi ikke er i Stand til at afsætte, hvorimod et større Kornareal herhjemme, en større Kornmængde, avlet herhjemme, vilde aflaste os for Køb i de Lande, som vi ikke sælger til, vilde medføre, at vi fik større Muligheder for at afsætte den Husdyrbrugsproduktion, som kunde fremskaffes, i Lande, hvor vi virkelig var i Stand til at faa noget for det, handelspolitisk set. Derfor kan den højtærede Landbrugsminister ikke mene, at en Sammenligning mellem Tiderne i Firserne og den Udvikling, der dengang fulgte, og de nuværende begrænsede Markedsforhold overhovedet lader sig foretage.

Kr. Johansen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) gjorde et Forsøg, der i øvrigt overraskede mig meget, paa at tage mig til Indtægt for sin Opfattelse og for Flertalspartiernes Opfattelse. Det er en ren Misforstaaelse, og dersom det ærede Medlem hørte lidt bedre efter, ogsaa hvad vi andre Smaafolk siger i denne Sal, vilde han ikke have gjort sig skyldig i denne Misforstaaelse. Det, jeg sagde, og som den ærede radikale Ordfører gentog, var, at her foreligger et Ændringsforslag til de Konserveratives Forslag, og det maa være et indre Anliggende imellem de to Partier, det ønsker vi ikke at blande os i. Vi vil stemme imod Forslaget ved tredje Behandling. Dersom man kan indkassere det som en Indrømmelse, maa man være meget nøjsom.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til den